

inmemoriam

Le Roy is niet meer, maar zijn werk leeft

HALBE HETTEMA

Zijn werk leeft voort. Dat is precies wat de zondag op 87-jarige leeftijd in Oranjewoud overleden Louis le Roy voor ogen had met zijn ecokathedraal in Mildam.

De erkenning waar hij zo lang naar zocht, heeft Louis le Roy uiteindelijk gekregen. In 2000 kreeg hij de oeuverprijs van het Fonds voor de Beeldende Kunsten, in 2007 gevolgd door de Gerrit Bennerprijs, de hoogste Friese onderscheiding voor een beeldend kunstenaar.

En, wat hem misschien zelf nog het meest plezier deed, de gemeente Heerenveen gaf twee jaar geleden de monumentenstatus aan zijn tuin aan de Kennedylaan/Europalaan, compleet met een honderdjarig onderhoudscontract.

Zo krijgt zijn werk iets van eeuwigheidswaarde. En dat is waar het Le Roy bij zijn creaties om begonnen was. Bouwen, met puin als materiaal. Steeds maar doorstapelen aan wat uiteindelijk een soort kathedraal zou

Louis le Roy en zijn ecokathedraal in Mildam in 1997. FOTO LC/JAN DE VRIES

vormen. En dan mag de natuur haar werk doen. Hoe hij dat bedoelde, wordt zichtbaar aan de Yntzelaan in Mildam.

Was Louis le Roy beeldend kunstenaar, filosoof, ecologisch landschapsarchitect of -oneerbiedig geformuleerd - een wilde tuinman?

De meningen zijn er over verdeeld. Hij was in ieder geval van huis uit kunstenaar. Hij studeerde aan de Koninklijke

Academie voor Beeldende Kunsten in Den Haag. In 1949 werd hij leraar tekenen aan de Rijks HBS in Heerenveen.

Hier ontstonden zijn ideeën voor een heel andere inrichting van de leefomgeving van de mens. In Heerenveen kreeg hij de kans, in het groen van de Kennedylaan/Europalaan. Met de bewoners sloeg hij aan het bouwen, een proces dat nooit meer kan stoppen. Er is voor

zo'n project een langdurige interactie nodig tussen de mens en de natuur, volgens de gedachte van Le Roy.

In een samenleving waar grasmaaiers, tuinharken en heggenscharen het beeld bepalen van tuinen en plantsoenen, werd zijn idee van het ecologisch landschap door lang niet iedereen begrepen. Dat mensen zich stoorden aan het storten van puin in hun buurt, kon hij zich moeilijk voorstellen. Dat zijn werk werd afgedaan als een puinzooi waar het onkruid welig tierde, maakte hem boos. Dat de plantsoendienst het soms toch niet kon laten op te ruimen, snapte hij niet.

In de wijk Lewenburg in Groningen zetten buurtbewoners zijn ideeën voort. In Amsterdam is de beweging Ekosofia ontstaan die, geïnspireerd door Le Roy, op een nog te bepalen locatie aan de slag wil. In Friesland werkt de Stichting Tijd al jaren aan het voortbestaan van wat de Oranjewoudster idealist in Heerenveen en Mildam is begonnen.

Zo blijft wat Louis le Roy creëerde na zijn dood bewaard.